

med til det, thi Meningen er ikke at udelukke de militære fra at faa denne Begunstigelse. Men, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, de militære falde i øvrigt ganske udenfor denne Lov. Det er kun for at faa det tydeligt og klart, hvad jeg mente, der stod i den gamle Lov, at denne Ændring er kommen ind.

Ogsaa jeg tror, det kan være paa sin Plads, at man passer paa, hvorvidt Folk vandre ind her i Landet med Sygdomme, og det gælder ikke alene Tuberkulose. Muligvis burde vi navnlig ved Gedsers træffe mere grundige Karantæneforanstaltninger, end der hidtil har været. Det vilde vistnok være økonomisk, selv om det kunde medføre en Del Udgifter. Det er ogsaa et Spørgsmaal, der har været fremme ved Behandlingen af Loven om fremmed Arbejdskraft. Spørgsmaalet gælder for øvrigt ikke alene med Hensyn til Sygdomsforhold, men ogsaa med Hensyn til Politiforhold, thi ogsaa paa det Omraade have vi mærket den Gene, der kan være ved, at straffede Personer eller Forbrydere komme her ind i Landet. Det er netop under Ventilation at træffe saadanne særlige Foranstaltninger ved Gedsers. I øvrigt er det mig bekendt, at Ministeriet fra det nedsatte Udvalg vil faa en Skrivelse om at undersøge dette Forhold, og det kan derfor ventes at blive oplyst saa vidt gør ligt.

Det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen) fremkom med nogle Bemærkninger om Lovens § 10, som, tror jeg, bero paa en Misforstaaelse. Denne Paragraf omfatter nemlig kun Lærere og Lærerinder ved det offentlige Skolevæsen, medens Lovens § 9 ogsaa omfatter Lærere og Lærerinder ved private Skoler, men der gaar Forpligtelsen kun ud paa, at de paagældende skulle, naar de faa Kundskab om, at et skolesøgende Barn lider af Tuberkulose, ufortøvet gennem Skolens Leder gøre Anmeldelse derom til Sundhedskommissionen. Det er en ganske naturlig Pligt. I Slutningen af § 9 staar der, at enhver Læge, som konstaterer, at en Lærer eller Lærerinde ved en offentlig eller privat Skole lider af smittefarlig Tuberkulose, skal uopholdelig anmelde dette til Stads- eller Distriktslægen, og man kan da overfor en saadan Lærer eller Lærerinde anvende Lovens § 5, altsaa, hvis den paagældende frembyder en ganske særlig Smittefare for andre Personer, træffe de Foranstaltninger, der nærmere omhandles i Lovens § 5, og med den Begrænsning,

der findes der, at man ikke kan betage den paagældende hans hidtidige Erhvervsvirksomhed.

Med disse faa Bemærkninger tror jeg, jeg kan nøjes, idet jeg som sagt takker for den velvillige Behandling, Lovforslaget i det hele har faaet.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Staining: Jeg kan ikke se, at Spørgsmaalet om de tuberkuløse, hvis Helbred ikke tillader dem at drive deres oprindelige Erhverv, lader sig afgøre med en Henvisning til, at de maa søge andet Erhverv. Hvis Spørgsmaalet ikke hører ind under denne Lov, ved jeg ikke, hvor vi ellers skulle føre det hen. Da vi behandlede Lovforslaget om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling, sagde man, at det ikke hørte ind under den Lov. Man kan dog ikke bortvise disse Mennesker begge Steder, og jeg kan ikke erkende, at det ikke hører ind under dette Lovforslag, eftersom man her har Bestemmelser om Personer, der ere tuberkuløse og ikke kunne udføre deres Erhverv, f. Eks. Lærere og ogsaa Folk i andre Stillinger. Men hvad der er Ret for Lærere og mange andre, maa ogsaa være billigt for Folk, der paa Grund af Forholdenes Natur ikke kunne vende tilbage til usunde Virksomheder som f. Eks. Væverier. Imidlertid, dette Spørgsmaal kan nærmere overvejes i Udvalget, jeg skal ikke opholde Tingets Tid længere dermed.

Rørdam: Medens jeg i alt væsentligt er enig med den højtærede Justitsminister, er der dog eet Punkt, hvorom jeg vil gøre et Par Bemærkninger. Det er med Hensyn til den Pension, der ydes Enker efter saadanne Embeds- og Bestillingsmænd, der ere afskedigede paa Grund af smittefarlig Tuberkulose. Det forekommer mig, at den højtærede Justitsminister her ser lidt for rigoristisk paa Sagen. Forholdet er nemlig, at naar en Embeds- og Bestillingsmand faar smittefarlig Tuberkulose, bliver han afskediget og faar $\frac{2}{3}$ af Gagen i Pension. Hvis man ikke havde denne Regel, at han skal afskediges paa Grund af Smittefare, kunde en saadan Mand maaske gøre Tjeneste en lang Aarrække endnu og derved erhverve for sin Enke en større Pensionsret. Det er ingenlunde sikkert, at en Mand, der har smittefarlig Tuberkulose, er